

NEWS

Ladijski dnevnik recepcije

Pet dni na recepciji mestnega hotela.

12. avgust 2026, Tobias Engl

Ponedeljek

Tistih pet vprašanj znam na pamet. Kdaj je zajtrk, kje je spa, kako pridem do glavne postaje, je kje taksi, ali tu deluje brezžično omrežje. Odgovarjam prijazno, stokrat, vmes pa zvoni telefon. Od danes v avli visi nov zaslon. Bomo videli.

Torek

Zaslon kaže čas zajtrka, vreme, pot do spaja, odhod primestnega vlaka. Družina iz Milana stoji pred njim, tapne na majhno zastavico in vse prebere v italijanščini. Nihče ne pride k meni vprašat. Danes sem prvič po tednih spila kavo, dokler je bila še topla.

Sreda

Konferenčni dan. Tri skupine, trije prostori, in prej je to pomenilo — natisniti table, jih nalepiti na vrata, ob menjavi prostora vse znova. Danes so imena dogodkov na samih vratih, na majhnih prikazovalnikih, in ko se je skupina »Brenner GmbH« v zadnjem hipu preselila v večjo dvorano, je bilo to opravljeno z dvema klikoma. Hišnik me je skoraj objel.

Četrtek

Starejši gospod, naglušen, je prišel do recepcije in ni bil prepričan, kje je prostor za zajtrk. Pokazala sem na zaslon, povečala pisavo; potem je prikimal in se nasmehnil. Taki trenutki ostanejo. Tehnika jih omogoči, ne da bi se prerivala v ospredje.

Petek

Danes me je gost vprašal za dobro restavracijo v starem mestnem jedru. Pet minut sva se pogovarjala, o mestu, o njegovem večernem koncertu. Prej za to ne bi imela časa, ker je za njim že čakalo naslednje vprašanje o geslu za brezžično omrežje. Zdaj je geslo na zaslonu. In jaz imam spet čas za tisto, zaradi česar sem izbrala ta poklic.